

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 27 lipca 1983 r.

Nr 40

TRRSC:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

179	— z dnia 10 czerwca 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw	537
180	— z dnia 5 lipca 1983 r. w sprawie określenia przypadków, w których rencistom zaliczonym do III grupy inwalidów przysługują górnicze renty inwalidzkie w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów	538
181	— z dnia 11 lipca 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie regulaminów pracy oraz zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy i udzielania zwolnień od pracy	539
182	— z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie określenia zakładów pracy, w których stosuje się szczególne przepisy dotyczące stosunku pracy w okresie przewycięzania kryzysu społeczno-ekonomicznego	539
183	— z dnia 25 lipca 1983 r. w sprawie zakazu nieuzasadnionego podwyższania cen umownych wyrobów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej	539
184	— z dnia 25 lipca 1983 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw	540

179

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1983 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw.

Na podstawie art. 7 ust. 3, art. 38 pkt 8 i 12 oraz art. 39 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 54, Nr 44, poz. 288 i Nr 45, poz. 289) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw (Dz. U. Nr 22, poz. 156) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 5 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Nagrody i premie wypłacane z zysku za rok sprawozdawczy wypłaca się w roku następnym w dwóch ratach, a mianowicie:

- 1) pierwszą — po sporządzeniu bilansu,
- 2) drugą — po urzędowym zweryfikowaniu bilansu.

Zasada ta nie dotyczy przedsiębiorstw wymienionych w rozdziale 9, dla których zasady i terminy wypłaty nagród i premii z zysku są określone w odrębnych przepisach.”;

2) w § 47:

a) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Odpis na fundusz rezerwowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, nie może być niższy od 30% kwoty zysku do podziału. Fundusz ten może być zasilany z innych źródeł określonych w odrębnych przepisach.

6. Fundusz rezerwowy jest przeznaczony na:

- 1) pokrycie strat bilansowych,
- 2) spłatę kredytów obrotowych,
- 3) utworzenie lub uzupełnienie funduszu załogi do wysokości 8,5% rocznego wynagrodzenia pracowników.”;

b) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Fundusz załogi może być utworzony z funduszu rezerwowego wyłącznie w przedsiębiorstwie ponoszącym stratę, które osiąga po-

prawę wyniku finansowego liczoną według zasad określonych w § 83 ust. 2.

9. Fundusz załogi utworzony z funduszu rezerwowego w przedsiębiorstwie ponoszącym stratę nie podlega zwiększeniu dotacją, o której mowa w § 83.”;

3) w § 48 w ust. 1 po wyrazach: „ceny urzędowe” dodaje się wyrazy: „bądź regulowane”;

4) w § 50 dodaje się na końcu wyrazy: „oraz 55”;

5) w § 53 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zgromadzone środki, o których mowa w ust. 1, są przeznaczone na uzupełnienie funduszu statutowego przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji finansowej, według zasad określonych przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.”;

6) § 55 otrzymuje brzmienie:

„§ 55. Przedsiębiorstwo prowadzące kontraktację, skup, przerób i sprzedaż materiału siewnego i szkółkarskiego otrzymuje dotacje wymienione w § 48 ust. 2 oraz dotacje na sfinansowanie kosztów utrzymania rezerwy nasiennej — w wysokości określonej w ustawie budżetowej.”;

7) w § 57:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Skutki zmian cen zapasów materiału siewnego i szkółkarskiego są rozliczane z funduszem statutowym według zasad określonych w § 53.”;

b) ust. 4 skreśla się,

8) w § 60 w ust. 2 w pkt 1 po wyrazach: „w wysokości” dodaje się wyraz „do”;

9) w § 63:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wynik finansowy przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, stanowi różnicę między dochodami z totalizatora pomniejszonymi o nie podjęte wygrane, przychodami ze sprzedaży a kosztami własnymi, zwiększoną o należne

dotacje przedmiotowe, a zmniejszoną o podatek obrotowy i należne świadczenia pieniężne na rzecz budżetu terenowego z tytułu zarządzania użytkami rolnymi i wodami stojącymi oraz skorygowaną o saldo strat i zysków nadzwyczajnych.”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Nie podjęte wygrane, o których mowa w ust. 2, przeznacza się na uzupełnienie funduszu rozwoju.”;

10) po § 84 dodaje się § 84a, w brzmieniu:

„§ 84a. 1. W latach obrachunkowych od 1982/1983 do 1984/1985 rady pracownicze przedsiębiorstw określonych w rozdziale 9 mogą podjąć

uchwałę o dokonywaniu podziału zysku w zakładach samodzielnie sporządzających bilans, według zasad określonych w § 47.

2. Zakłady, o których mowa w ust. 1, przekazują odpisy na fundusz rezerwowy na rachunek funduszu rezerwowego przedsiębiorstwa.”

§ 2. 1. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1983 r.

2. Przepisy rozporządzenia dotyczące państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej oraz państwowych gospodarstw rolnych stosuje się do rozliczeń poczynszu od roku obrachunkowego 1982/1983.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

180

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1983 r.

w sprawie określenia przypadków, w których rencistom zaliczonym do III grupy inwalidów przysługują górnicze renty inwalidzkie w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rencistom zaliczonym do III grupy inwalidów, uprawnionym do górniczych rent inwalidzkich, przysługuje — z zastrzeżeniem § 4 — prawo do górniczej renty inwalidzkiej w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów, jeżeli rencista:

- 1) nie może podjąć pracy z powodu przebywania w ośrodkach (oddziałach) rehabilitacji zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej w celu usprawnienia leczniczego lub w zakładach rehabilitacji zawodowej w celu usprawnienia zawodowego,
- 2) ukończył 50 lat i ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą i okresami zaliczalnymi do pracy górniczej co najmniej 20 lat kobieta i 25 lat mężczyzna, jeżeli nie został zatrudniony przez zakład pracy zatrudniający go przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej przy pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, odpowiadającej wskazaniom ustalonym w orzeczeniu komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,
- 3) ukończył 45 lat i nie został zatrudniony przez zakład pracy zatrudniający go przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej przy pracy, o której mowa w pkt 2, ani też skierowany do takiej pracy przez właściwy terenowy organ administracji państwowej.

2. W okresie przebywania w ośrodkach i zakładach wymienionych w ust. 1 pkt 1 górnicza renta inwalidzka w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów przysługuje bez względu na wiek rencisty, jednakże przez okres nie dłuższy niż 4 lata.

§ 2. 1. Zakład pracy zatrudniający pracownika przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej jest obowiązany zaproponować mu pracę odpowiednią do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, a w razie braku możliwości przydzielenia takiej pracy — zawiadomić o tym zainteresowanego oraz właściwy terenowy organ administracji państwowej.

2. Właściwy terenowy organ administracji państwowej na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany skierować rencistę do pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w innym zakładzie pracy

3. Jeżeli organ określony w ust. 2 nie może zapewnić renciście pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w innym zakładzie pracy, jest obowiązany

najpóźniej w ciągu 30 dni od daty zawiadomienia przez zakład pracy o braku możliwości zatrudnienia rencisty wydać mu zaświadczenie stwierdzające niemożność skierowania go do pracy.

§ 3. 1. Ustalenie prawa do górniczej renty inwalidzkiej w wysokości i na warunkach określonych w § 1 następuje po przedstawieniu organowi rentowemu zaświadczenia wydanego przez:

- 1) ośrodek lub zakład rehabilitacyjny, stwierdzającego fakt przebywania w tym zakładzie (ośrodku) — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1,
- 2) zakład pracy, stwierdzającego fakt niezatrudnienia rencisty — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2,
- 3) właściwy terenowy organ administracji państwowej, stwierdzającego niemożność skierowania rencisty do pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej, lub w innym zakładzie pracy — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3.

2. Okres ważności zaświadczeń, o których mowa w ust. 1, wynosi 6 miesięcy od daty ich wydania — dla rencistów, którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

3. Prawo do górniczej renty inwalidzkiej, o której mowa w ust. 1, powstaje od dnia pobytu rencisty w ośrodku lub zakładzie określonym w § 1 ust. 1 pkt 1, a w razie niemożności uzyskania przez rencistę odpowiedniej pracy — od daty wystawienia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3.

4. Wypłata renty następuje od dnia powstania prawa do renty, jednak za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od miesiąca, w którym przedstawiono organowi rentowemu odpowiednie zaświadczenie (ust. 1).

§ 4. 1. Górnicza renta inwalidzka w wysokości określonej w § 1 nie przysługuje, jeżeli rencista:

- 1) nie podjął pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, którą zaproponował mu zakład pracy lub do której skierował go organ określony w § 2 ust. 2, albo gdy zaprzestał takiej pracy przed osiągnięciem wieku emerytalnego określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,
- 2) osiąga dochody, które powodują zawieszenie prawa do renty lub jej zmniejszenie w myśl przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.